

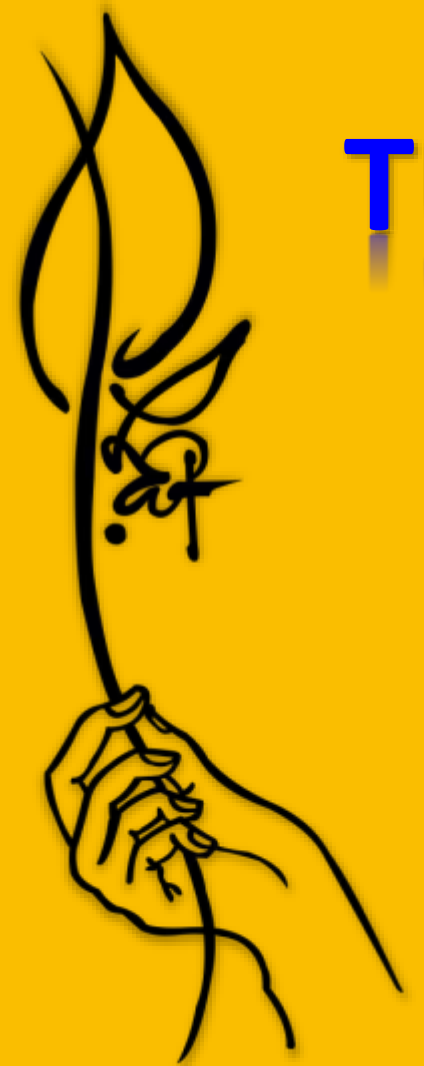

TƯ TƯỞNG PHẬT GIÁO ĐỜI TRẦN

Học kỳ một

TỔNG QUAN THAM VẤN - 4

Bài 15

* **CÂU HỎI THAM VẤN**

- Mô Phật, Thưa Thầy! Trong quá trình tu học, chúng con thường phát nguyện. Vậy việc “phát nguyện” như trong bài Sám Hối Sáu Căn có mười hai nguyện có phải là khởi tâm, có tạo tác hay không? Để thực hành khế với tự tánh vô sanh thì chúng con phải thấy rõ điều này như thế nào?
- Kính mong thầy chỉ dạy cho chúng con!

* **PHÁT NGUYỆN:**

- Xác định mục đích giác ngộ mình muốn hướng đến – Lòng mong mỏi đạt đến.

* **CÁCH PHÁT NGUYỆN – TÙY THEO TRÌNH ĐỘ TU TẬP:**

- Mới tu → Có khởi tâm, quyết chí hướng về, phát nguyện tu mạnh mẽ.
- Đã tu lâu → Quyết chí tu để đạt đến một cách hiệu quả – Không sanh tâm.
- Thuần thực → Tụng kinh cũng như đang nói pháp... Như thị. Không khởi thêm.

CÂU HỎI THAM VẤN

- Mô Phật, Thưa Thầy! Trong quá trình ngồi thiền, sau khi hết đau chân, con hay bị hôn trầm. Vậy khi cơ thể mệt mỏi hay chưa đủ sức giác sáng, chúng con có nên thường dùng trà hoặc cà phê để không bị hôn trầm?
- Kính mong Thầy chỉ dạy cho chúng con!

CÂU HỎI THAM VẤN

- Mô Phật, Thưa Thầy! con nghe nói tu thiền mà lan lợi quá thì khó tu. Cho nên, con đang phân vân giữa hai thái độ sống:
 - 1) Thứ nhất: Sống ít để ý đến mọi việc, ít hăng hái, không tích cực trong mọi công tác, thờ ơ trong việc xây dựng cuộc sống tập thể. Vì nghĩ quan tâm nhiều việc, bận bịu quá khó tu.
 - 2) Thứ hai: Sống tích cực, hăng hái, sẵn sàng đóng góp để xây dựng tập thể. Cho nên, được giao nhiều công tác, bận lo nhiều việc, nhiều lúc sanh phiền não, mất thời khóa, mất công phu, trở thành chướng ngại.
- Như vậy, con phải chọn pháp sống nào để tốt cho việc tu, khi sức tu còn yếu, chưa thể làm chủ mình.
- Kính mong Thầy từ bi chỉ dạy cho chúng con!

* KHÔNG NHẢM TRÊN CẢNH ĐỂ XÁC ĐỊNH CÔNG PHU TU TẬP:

- Hai cách sống trên, đều nhằm trên sự vận hành của cuộc sống, can thiệp trên cảnh để công phu → Sai lầm → Nên sống và tu theo cách nào cũng không ổn.

* NHÌN NHẬN ĐÚNG → ĐỂ CÔNG PHU ĐÚNG:

- Lanh quá khó tu: Do ý thức nhanh quá → Đối duyên, mất mình, lao theo cảnh duyên, khiến trở ngại công phu – Chứ không phải làm việc nhanh hoặc nhiều việc là khó tu.
- Tu đúng: Chỉnh ngay ý thức – Chứ không phải nhằm trên công việc, cảnh duyên.
 - 1) Một mặt: *Luôn giác sáng → Ý thức sẽ không có cơ hội → Chân tâm hiện tiền.*
 - 2) Mặt khác: *Khi gặp việc, đối duyên → Nên tĩnh lại, dừng cho tâm vọng vọt ra nhanh quá, mất công phu → Sau đó sanh ân hận, trở ngược lại trách cảnh.*
- Trong nhiều công việc đa đoan, nếu chịu khó cố gắng giác sáng, tĩnh tại → Công phu sẽ đắc lực – Sẽ có diệu dụng đặc biệt – Tu tiến hơn người ít việc an phận.
- Không tránh việc – Không sanh tâm tìm nhiều việc, mà là tùy duyên để sống bằng chân tâm → Sẽ tốt.

* CÂU HỎI THAM VẤN

- Mô Phật, Thưa Thầy! Từ lúc con thực hành chánh niệm tỉnh giác, rõ biết mọi chuyện diễn ra theo tự nhiên, con hay quên đi chữ nghĩa, chỉ nắm lý và thấy sự thôi, như vậy có đúng không ạ?
- Kính mong Thầy từ bi chỉ dạy cho chúng con!

* CÔNG PHU CHƯA KHÉ TỰ TÁNH – CHƯA ĐI VÀO TRỌNG TÂM:

- Thực hành chánh niệm tỉnh giác: *Không khéo sẽ có tướng của tâm và kèm giữ tâm đó.*
- Rõ biết mọi chuyện diễn ra theo tự nhiên: *Sẽ có một tướng của tâm Chánh niệm tỉnh giác – Trên cơ sở đó, thả trôi, buông xuôi mọi chuyện → Rơi vào vô định.*
- **Minh chứng:** Quên chữ nghĩa: *Do vô định khiến cho bản thân bị quên.*
- Chỉ nắm lý: *Tức có cái lý mình đang tu (nhưng chưa rời quan niệm).*
- Và thấy sự thôi: *Tức nhìn trên sự việc, cho nó trôi để công phu.*

Chưa rời năng
sở, chưa khéo.

* CẦN NHÌN NHẬN ĐÚNG:

❖ Xác định chánh niệm tỉnh giác:

- CHÁNH NIỆM: Không thất niệm ⇔ Rốt ráo là vô niệm.
- TỈNH GIÁC: Tức không mê ⇔ Giác sáng → Không mê.

Sống bằng chân tâm, tự khế hợp.

* CÔNG PHU CHUẨN:

- Không nhằm trên cảnh để tìm công phu.
- Không quan niệm hay tìm tướng của tâm.
- Không lập nên một công phu như thế nào đó, như là một quan điểm.
- Cần xoay lại mình, hướng tánh, khéo vô tướng, nhưng không mê – Ngay đó khế tự tánh vô sanh – Tâm tự sáng – Công phu sẽ đắc lực → Mới bùng ngộ.

* **KẾT LUẬN:** - Ngộ liền xong – Tất cả tự đầy đủ – Đây là đích đến.

- Công phu khế hợp tự tánh, để có lúc bùng ngộ → Sẽ chuẩn.

CÂU HỎI THAM VẤN

- Thưa Thầy! Trước đây lúc gặp việc con dễ nổi sân, buồn phiền theo duyên. Nhưng thời gian sau này, gặp việc bất như ý, con liền nhìn lại, quán sát tâm mình khi đó như thế nào, con cảm thấy cơn buồn giận có phần giảm bớt và thấy mình dễ làm chủ những cảm xúc hơn.
- Như vậy có đúng không thưa thầy? Kính mong Thầy từ bi chỉ dạy cho chúng con!

* **CÂU HỎI THAM VẤN**

- Nam mô Phật Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni.
- Kính bạch thầy, xin thầy chỉ dạy cho chúng con về phương pháp dụng công: Khi phải đối diện với những tâm niệm sâu lắng bên trong, nó làm cho con phải bứt rứt khó chịu, muốn chạy trốn mà trốn không được. Thầy đã chỉ dạy là xoay lại nhìn thẳng vào nó, vì lực không mạnh nên con đã bị nó kéo lôi, nhấn chìm. Con muốn thoát mà chưa thoát được. Kính xin thầy từ bi thương xót, chỉ dạy thêm con phải dụng công như thế nào để thoát ra được.
- Chúng con thành kính tri ân thầy. Nam mô Phật Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni.

* **DIỆU THUẬT TRONG CÔNG PHU:**

- 1) **Dụng công chưa thoát khỏi tình thức:** Cố làm gì – Hoặc lơ qua, mặc kệ, thả trôi = Đều nằm trong tình thức của mê → Do đó, không thoát khỏi.
- 2) **Dụng thẳng chân tâm:** Sẵn một chân tâm sáng ngời → Tất cả tự trong lặng.

✿ CÂU HỎI THAM VẤN

Nam mô Phật Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni.

Kính bạch thầy, xin thầy chỉ dạy cho chúng con:

1. Qua giai thoại ngài Ngưỡng Sơn hỏi về chỗ ở của chân Phật.

Ngài Quy Sơn đáp: “Dùng cái diệu tư mà không tư xoay cái tư tinh anh sáng suốt vô cùng, tư hết chỗ về nguồn, tính tướng thường trụ, sự lý không hai, chân Phật như như”.

Dạ bạch thầy cho con được hỏi:

- “Cái diệu tư mà không tư” có đồng với cái gọi là “phân biệt mà không phải ý” không thưa thầy?

- Nếu như nó đồng thì nó là dụng của bản tâm, thể dụng đã không rời nhau thì lại có cái gì để xoay nó trở về nguồn nữa thưa thầy?

- Còn nếu nó không đồng thì có phải cái tư duy này chỉ là khéo tư duy để không kẹt vào ý thức phân biệt nhằm hướng đến thâm hợp bản tâm không thưa thầy?

Hay như là nương ánh sáng phát ra mà khéo quay trở về nguồn phát sáng vậy ạ?

CÂU HỎI THAM VẤN

- Như ở hội thiền sư Chân Như Triết có ngài Hiền Bông Đầu đã ngộ rồi nhưng tại sao vẫn còn có thô hạnh vậy thưa thầy? Không phải khi sống được với tâm tánh này rồi thì tự nhiên các oai nghi của mình cũng theo đó mà tế diệu hay sao thưa thầy? Hay đây là tập khí lâu đời, nhất thời chưa thể trừ ạ?
- Chúng con thành kính tri ân thầy.
- Nam mô Phật Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni.

